



REPUBLIKA HRVATSKA
TRGOVAČKI SUD U ZAGREBU
Zagreb, Amruševa 2/II

57. P-825/18-16

U I M E R E P U B L I K E H R V A T S K E

P R E S U D A

Trgovački sud u Zagrebu, po sutkinji Nelli Stipaničev, u pravnoj stvari tužitelja NOVABELA GRUPA d.o.o., Zagreb, Augusta Šenoje 3, OIB: 83565636972, protiv tuženika RAIFFEISENBANK AUSTRIA d.d., Zagreb, Magazinska 69, OIB: 53056966535, kojeg zastupa punomoćnik Josip Grošeta, OIB: 99114998135, odvjetnik u OD Glamuzina & Grošeta, Zagreb, Trg žrtava fašizma 5, radi proglašenja pljenidbe i prijenosa nedopuštenim, nakon javne glavne rasprave zaključene 11. studenog 2019., u prisutnosti zakonskog zastupnika tužitelja i punomoćnika tuženika, 19. prosinca 2019.g.

p r e s u d i o j e

I. Odbija se kao neosnovan tužbeni zahtjev za proglašenje nedopuštenima pljenidbe i prijenosa novčanih sredstava temeljem zadužnice na iznos 220.000,00 EUR od 22. listopada 2010. izdane po tužitelju NOVABELA GRUPA d.o.o. Zagreb, Augusta Šenoje 3, u korist tuženika od strane tužitelja u korist tuženika RAIFFEISENBANK AUSTRIA d.d., Zagreb, Magazinska 69, na kojoj je ovjeren potpis kod javnog bilježnika Ljubinke Svedrović Kilibarda, pod brojem OV-7030/2010 dana 25. listopada 2010. g., koju je tuženik RAIFFEISENBANK AUSTRIA d.d., Zagreb, Magazinska 69, dana 22. rujna 2011.g. dao na naplatu Financijskoj agenciji ukupnog iznosa 2.022.464,59 kn (180.021,36 kn, 490.468,50 kn, 1.351.974,73 kn) koja je evidentirana u Očevidniku redosljeda naplate za tužitelja NOVABELA GRUPA d.o.o.

II. Odbija se kao neosnovan zahtjev tužitelja za naknadu troškova parničnog postupka.

III. Nalaže se tužitelju naknaditi tuženiku troškove parničnog postupka u iznosu od 63.218,75 kn, u roku od 8 dana.

IV. Odbija se zahtjev tuženika za naknadu troškova parničnog postupka u iznosu od 37.931,25 kn, kao neosnovan.

Obrazloženje

Tužitelj navodi u tužbi da je na pokretanje predmetne parnice upućen zaključkom Općinskog građanskog suda u Zagrebu, poslovni broj Ovr-1644/18-3 od 7. ožujka 2018., radi proglašenja nedopuštenim pljenidbe i prijenosa novčanih sredstava temeljem zadužnice koju je izdao u korist tuženika 22. listopada 2010. iznosu od 220.000,00 EUR, ovjerene od strane Javnog bilježnika Ljubinke Svedrović Kilibarda, 22. rujna 2011. pod brojem OV-7030/2010., koju je tuženik podnio na izravnu naplatu Financijskoj agenciji 22. rujna 2011. i koja je evidentirana u Očevidniku redosljeda naplate, iz razloga što smatra da je naplata u cijelosti prestala i to na način da je tužitelj zajedno s drugim sudužnicima namirio tražbinu, a jednako tako je i tražbina tuženika prestala nastupom zastare.

U odgovoru na tužbu tuženik navodi, u bitnom, da je predmetna tužba kao posljedica nezakonitog zaključka Općinskog građanskog suda u Zagrebu nedopuštena, da tužitelj nema pravni interes za podnošenje tužbe, da prigovor zastare nije osnovan te da tužitelj nije nikada imao tražbinu prema tuženiku čime su navodi o prijebodu neosnovani.

Tijekom dokaznog postupka pročitani su zaključci Općinskog građanskog suda u Zagrebu, poslovni broj Ovr-1644/18-3 od 7.03.2018. (list 11 spisa), prijedlog radi donošenja rješenja od 19.2.2018. (list 12- 23 spisa), zadužnica od 22. listopada 2010.g (list 23-24 spisa), Dopis RBA od 21.09.2011. g (list 25-26 spisa), Ugovor o pristupanju dugu od 22.10.2010. (list 27-41spisa), Rješenje Trgovačkog suda u Zagrebu br. St-1135/12 od 23.10.2015., prijava tražbine, Rješenje Trgovačkog suda u Zagrebu br. St-1135/12 od 20.04.2016, Rješenje Trgovačkog suda u Zagrebu br. St-1135/12 od 2.09.2016. (list 49-101 spisa), Rješenje Visokog trgovačkog suda od 24.1.2017. (list 102-108 spisa), Ugovoru o okvirnom iznosu zaduženja od 13.03.2008. (list 116-124 spisa),Ugovor o pristupanju dugu od 15.10.2010.g. (list 127-131 spisa), Ugovor o kreditu od 15.09.2008. (list 132-137 spisa), Ugovor o kreditu od 27.10.2006. (list 138-141 spisa), Ugovor o međusobnom reguliranju prava i obveza od 04.05.2011. (list 142-148 spisa), Ugovor o pristupu dugu (list 149-153 spisa), Ugovoru o okvirnom iznosu zaduženja od 11.03.2008. (list 215-219 spisa), Ugovor o kreditu od 27.5.2008.; 5.5.2008.;19.9.2008.; (list 220-225 spisa), Izvadak iz poslovnih knjiga (list 230-231 spisa), rješenje o ovrsi (list 232 spisa), prijedlog za ovrhu (list 233-235 spisa), sporazum o osiguranju (lis 236-241 spisa) preslik izvatka iz z.k. (list 242-243 spisa), vlastita mjenica (list 244-246 spisa).

Ocjenom izvedenih dokaza, sukladno odredbi čl. 8. Zakona o parničnom postupku (Narodne novine, broj: 53/1991., 91/1992., 112/1999., 88/2001., 117/2003., 88/2005., 2/2007. – odluka Ustavnog suda Republike Hrvatske, 84/2008., 123/2008., 57/2011., 25/2013., 28/2013., 89/2014, 70/19. – odluka Ustavnog suda Republike Hrvatske, dalje u tekstu: ZPP), sud je zaključio da je tužbeni zahtjev neosnovan.

Sud je odbio dokazni prijedlog tužitelja za provođenjem financijskog vještačenja obzirom da je činjenično stanje dovoljno utvrđeno.

Predmet spora jest proglašenje pljenidbe i prijenosa novčanih sredstava s računa tužitelja na račun tuženika, temeljem zadužnice, nedopuštenim.

Među strankama je nesporno da je društvo Novabela 1955 d.o.o. u stečaju i tuženik sklopili Ugovor o kreditu od 01.07.2004. te da je tužitelj na temelju Ugovora o pristupanju dugu od 22.listopada 2010.g. izdao u korist tuženika zadužnicu na iznos od 220.000,00 EUR, ovjerenu od strane Javnog bilježnika Ljubinke Svedrović Kilibarda, 22.10.2011. pod brojem OV-7030/2010. Nije sporno da je radi namirenja te tražbine tuženik predmetnu zadužnicu podnio na naplatu 22.09.2011.koja je predmetnu osnovu za plaćanje evidentirala u Očevidniku osnova za plaćanje.

Sporno je da li je tražbina tuženika prestala odnosno da li je nastupila zastara potraživanja kao i da li je potraživanje prestalo prijebom. Kako potraživanje tužitelja prema tuženiku proizlazi iz ugovora o pristupanju dugu koje se temelji na ugovoru o kreditu, a poslovi kreditiranja čine tuženikov predmet poslovanja, to se radi o potraživanju proizašlom iz trgovačkog ugovora, u smislu odredbe čl. 14. st. 2. Zakona o obveznim odnosima (Narodne novine, broj: 35/2005., 41/2008., 125/2011., 78/2015., dalje u tekstu: ZOO), o pružanju usluga za koje je propisan zastarni rok u trajanju od 3 godine (čl. 228. st. 1. ZOO-a).

Zastara se prekida podnošenjem tužbe i svakom drugom vjerovnikovom radnjom poduzetom protiv dužnika pred sudom ili drugim nadležnim tijelom radi utvrđivanja, osiguranja ili ostvarenja tražbine (čl. 241. ZOO-a).

Naplata vjerovnikove tražbine temeljem zadužnice ili bjanko zadužnice jest izvansudski ovršni postupak, koji se je prema odredbama nekadašnjeg Ovršnog zakona (Narodne novine, broj: 57/1996., 29/1999., 42/2000., 173/2003., 194/2003., 151/2004., 88/2005., 121/2005., 67/2008., dalje u tekstu: OZ/96) provodio tako da je vjerovnik dostavljao banci dužnika zadužnicu ili bjanko zadužnicu izdanu u njegovu korist s učincima dostave pravomoćnoga sudskog rješenja o ovrsi i to neposredno u prijamnom uredu banke, preporučenom poštanskom pošiljkom s povratnicom ili preko javnoga bilježnika, temeljem čega bi banka izvršila zapljenu novčanih tražbina dužnika po računu i prijenos istih na račun vjerovnika (čl. 183. st. 3. i čl. 183.a st. 2. OZ-a/96).

Dana 1. siječnja 2011. stupio je na snagu ZPONS kojim je provedba izvansudske ovrhe na novčanim sredstvima ovršenika kod banaka povjerena Financijskoj agenciji te je određeno da će s tim danom Financijska agencija preuzeti od banaka osnove za plaćanje upisane u njihovim očevidnicima po kojima postupak ovrhe, odnosno osiguranja još uvijek traje, s time da se u osnove za plaćanje ubrajaju i zadužnice (čl. 32. st. 1. i čl. 33. ZPONS-a).

I prema danas važećem Ovršnom zakonu (Narodne novine, broj: 112/2012., 25/2013., 93/2014., 55/2016., 73/2017., dalje u tekstu: OZ/12/) naplata potraživanja temeljem zadužnice i bjanko zadužnice provodi se u izvansudskom ovršnom postupku putem Financijske agencije (čl. 209., 211., 241., 215. i 218. OZ-a/12).

Dakle, podnošenjem predmetne zadužnice na naplatu dana 22.09.2011. tuženik je pokrenuo izvansudski ovršni postupak kojim je zastara prekinuta. Kad je prekid zastare nastao zahtjevom ovrhe, zastara počinje teći iznova od okončanja tog postupka (čl. 245. st. 4. i 5. ZOO-a).

Predmetni izvansudski ovršni postupak biti će okončan povlačenjem predmetne zadužnice s naplate ili namirenjem tuženika temeljem iste (čl. 214. st. 6. i čl. 215. st. 3. OZ-a/12). Stoga kako zastara u konkretnom slučaju, nakon njenog prekida 22.09.2011., nije počela ponovno teći, to potraživanje tuženika nije u zastari pa je tužbeni zahtjev za proglašenje nedopuštenim pljenidbe i prijenosa temeljem predmetne zadužnice neosnovan.

Osim toga, nakon izvršene pljenidbe računa tužitelja, zadužnica dostavljena FINA-i na pljenidbu novčanih sredstava na račun dužnika, ostaje u blokadi računa i zavodi se u

očevidnik redosljedja osnova za plaćanje, ukoliko na računu dužnika nema dovoljno sredstava za naplatu po dostavljenoj zadužnici, te tako dostavljena zadužnica ostaje u blokadi računa do potpunog izvršenja osnove za plaćanje, a samo u iznimnim slučajevima se zadužnice po kojima nije ostvarena naplata povlače iz blokade računa (npr. kod otvaranja predstečajne nagodbe, predstečajnog postupka ili otvaranja stečaja). Također treba navesti da prigovor zastare nije osnovan niti po jednom zastarnom roku, niti po općem petogodišnjem zastarnom roku, iz čl. 225. ZOO-a, niti po trogodišnjem zastarnom roku iz čl. 226. ili čl. 228. ZOO-a ni po desetgodišnjem zastarnom roku iz čl. 233. ZOO-a jer je razvidno da u trenutku pljenidbe računa tužitelja niti jedan od zastarnih rokova nije istekao.

Ovdje je potrebno uočiti i razliku između jamstva i pristupanja dugu o kojem se radi u konkretnom slučaju. Jamstvo je ugovor kojim se jamac obvezuje prema tuđem vjerovniku da će ispuniti valjanu i dospjelu obvezu glavnog dužnika ako je ovaj ne bi ispunio (čl.104.ZOO). Jamstvo je po svojoj funkciji akcesorni ugovor koji nema samostalno pravno postojanje već je ovisan o postojanju i valjanosti pravnog posla čijem osiguranju služi. Prema čl.126.ZOO zastarom obveze glavnog dužnika zastarijeva i obveza jamca. Međutim, pristupanje dugu nastaje sklapanjem ugovora između vjerovnika i trećeg kojim se ovaj obvezuje vjerovniku da će ispuniti njegovo potraživanje od dužnika čime stupa u obvezu pored dužnika sukladno čl.101. Zakona o obveznim odnosima (NN 35/05, 41/08, dalje ZOO). Dakle, ovaj ugovor sklapa treća osoba s vjerovnikom te je kod pristupanju dugu dovoljan sporazum između vjerovnika i trećeg, a nije potreban pristanak dužnika. Pristupanjem treće osobe dugu stari dužnik ne oslobađa se obveze. Nema promjene dužnika i položaj dužnika ostaje isti ali se poboljšava položaj vjerovnika i njemu sada za isti dug odgovaraju i dužnik i treća osoba koja je pristupila dugu. Zapravo se radi o postajnju dva dužnika u odnosu na samo jednu tražbinu. Zbog toga se kod pristupanju dugu ne radi o jamstvu (čl.104 ZOO) jer je jamstvo odgovornost za drugoga, niti o supsidijarnoj ili solidarnoj odgovornosti, jer između dužnika i trećeg ne postoji bilo kakav pravni odnos, pa niti odnos pasivne solidarnosti.

Dalje, tuženik je iznio činjenicu da je tražbina tuženika prestala namirenjem tražbine u cijelosti. Tužitelj općenito govori o namirenju, a činjenice na temelju kojih bi se to moglo zaključiti su zapravo nedovoljne, neodređene i ne ukazuju da je tražbina namirena u cijelosti odnosno tužitelj ne dostavlja niti jedan dokaz na navedenu okolnost već predlaže da sud provede financijsko vještačenje na navedenu okolnost a istovremeno u spis do zaključenja prethodnog postupka ne dostavlja niti jedan dokument iz kojeg bi bilo vidljivo da su postojala određena plaćanja prema tužitelju od strane tuženika ili da je dug prema tužitelju namiren.

Obveze prestaju ispunjenjem ili na drugi način (prijebojem čl. 195.-202. Zakona obveznim odnosima Narodne novine broj 35/05 i 41/08 ,125/2011., 78/2015 u daljnjem tekstu ZOO). Ovaj navod tuženik je osporio jer da tužitelj nije imao nikakvu tražbinu prema tuženiku. Naime, prijeboj (kompenzacija) je jedan od načina prestanka obveznog odnosa kod kojeg međusobne tražbine dviju osoba prestaju obračunavanjem. Kod prijeboja se prebijaju tražbine iz najmanje dva obveznopravna odnosa koja ne moraju imati istu pravnu osnovu, niti potraživanja moraju biti iste vrijednosti, niti moraju nastati u isto vrijeme. Bitno je da dužnik iz jednog obveznopravnog odnosa postane u drugom odnosu vjerovnik svog vjerovnika iz prvog obveznopravnog odnosa, strane tih odnosa svoja potraživanja mogu obračunavati (prebijati). Dakle, prijebojem mogu prestati samo one tražbine koje udovoljavaju određenim uvjetima, a jedan od tih uvjeta je uzajamnost. Uzajamne su one tražbine koje postoje između istih osoba. Osoba koja izjavom vrši prijeboj mora istovremeno biti i vjerovnik i dužnik druge strane. U određenim slučajevima prebijanje je iznimno dopušteno i kad ne postoji uzajamnost (kod jamstva, ustupanja potraživanja – cesije).

Primjera radi jamac može izvršiti prijeboj dužnikove obveze prema vjerovniku s dužnikovom tražbinom prema vjerovniku (čl. 197. st. 2. ZOO-a). U prilog dokaza da je tužitelj imao tražbinu prema tuženiku i da je obveza prestala kompenzacijom ili da je tražbina namirena u cijelosti tužitelj nije predložio izvođenje dokaza niti je u tom smislu dostavio dokumentaciju. Stoga je sud utvrdio kako tražbina tuženika nije prestala pa je tužbeni zahtjev za proglašenje nedopuštenim pljenidbe i prijenosa temeljem predmetne zadužnice neosnovan i po toj osnovi. S obzirom da je sud odlučne činjenice mogao utvrditi na temelju izvedenih dokaza i s obzirom na zauzeta pravna shvaćanja dana u obrazloženju, sud je izvođenje daljnjih dokaza ocijenio nepotrebnim, te je odbio daljnje dokazne prijedloge. Slijedom svega navedenog tužbeni zahtjev je odbijen kao neosnovan, a ostali izvedeni dokazi kao i prigovori tuženika kao neodlučni nisu posebno cijenjeni.

Budući da je tužitelj u cijelosti izgubio parnicu, ne pripada mu naknada troškova parničnog postupka, a dužan je iste naknaditi tuženiku (čl. 154. st. 1. ZPP-a).

Tuženiku je priznat kao potreban za vođenje postupka trošak zastupanja po odvjetniku, a trošak je odmjeren sukladno Tarifi o nagradama i naknadi troškova za rad odvjetnika (Narodne novine, 142/12, 103/14 i 118/14 dalje u tekstu: OT), i to: za sastavljanje odgovora na tužbu (Tbr. 8/1 OT), za zastupanje na ročištu 11. studenog 2019.g., (Tbr. 9/2 OT), za svaki po 20.230,00 kn, za zastupanje na ročištu 3. srpnja 2019. 10.115,00 kn, sve uvećano za 25% PDV-a što iznosi 12.643,75 kn, odnosno ukupno parničnih troškova u iznosu od 63.643,75 kn.

Tuženiku nije priznat trošak za sastav podneska od 3. srpnja 2019. s obzirom da je isti predao na ročištu održanom 3. srpnja 2019. i za koje zastupanje je tužitelju priznat trošak, pa isti trošak sukladno čl.155.ZPP-a nije bio potreban za vođenje parnice kao niti trošak zastupanja na ročištu 3. srpnja 2019. u zatraženom iznosu po Tbr.9/1 OT jer se na navedenom ročištu nije raspravljalo o glavnoj stvari. Naime, da bi se smatralo da se na ročištu raspravlja o glavnoj stvari potrebno je da stranka usmeno na ročištu iznese nove navode ili da obrazloži do tada iznesene navode, što je na navedenom ročištu izostalo, stoga tuženiku nije priznat trošak u ukupnom iznosu od 37.931,25 kn.

Slijedom navedenog odlučeno je kao u izrijeci presude.

U Zagrebu, 19. prosinca 2019. godine

Sudac:
Nelli Stipaničev

UPUTA O PRAVNOM LIJEKU:

Protiv presude dopuštena je žalba Visokom trgovačkom sudu Republike Hrvatske u roku od 8 dana od dana kada se smatra da je dostava presude obavljena (za stranku koja je bila uredno obaviještena o ročištu na kojem se presuda objavljuje), odnosno u roku od 8 dana po primitku presude (za stranku koja nije bila uredno obaviještena o ročištu na kojem se presuda objavljuje), koja se podnosi putem ovog suda u dva primjerka za sud i u jednom primjerku za svaku protivnu stranku.

Broj zapisa: **17892-6b3e2**

Kontrolni broj: **04624-6de18-f97a1**

Ovaj dokument je u digitalnom obliku elektronički potpisan sljedećim certifikatom:
CN=NELLI STIPANIČEV, L=ZAGREB, O=TRGOVAČKI SUD U ZAGREBU, C=HR

Vjerodostojnost dokumenta možete provjeriti na sljedećoj web adresi:

<https://usluge.pravosudje.hr/provjera-vjerodostojnosti-dokumenta/>



unosom gore navedenog broja zapisa i kontrolnog broja dokumenta.

Provjeru možete napraviti i skeniranjem QR koda. Sustav će u oba slučaja prikazati izvornik ovog dokumenta.

Ukoliko je ovaj dokument identičan prikazanom izvorniku u digitalnom obliku, **Trgovački sud u Zagrebu** potvrđuje vjerodostojnost dokumenta.